

TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ

TÜSİAD

YÖNETİM KURULU BAŞKANI

ÜMİT BOYNER'İN

YÜKSEK İSTİŞARE KONSEYİ TOPLANTISI

AÇILIŞ KONUŞMASI

10 Aralık 2010

Sheraton Oteli, Ankara

TÜSİAD AVRUPA İŞ DÜNYASI KONFEDERASYONU (BUSINESSEUROPE) ÜYESİDİR

İstanbul: Meşrutiyet Cad. No: 46 Tepebaşı 34420 İstanbul -Türkiye
Ankara: İnan Cad. No:39/4 Gaziosmanpaşa 06700 Ankara- Türkiye
Brüksel: 13. Avenue des Gaulois, 1040 Brussels-Belgium
Washington D.C.: 1250 24th Street, N.W., Suite Nr. 300, Washington D.C.20037-USA
Berlin: Märkisches Ufer, 28 Berlin 10179 Germany
Paris: 33, Rue de Galilée 75116 Paris France

Tel: +90 (212) 249 19 29
Tel: +90 (312) 468 10 11
Tel: +32 (2) 736 40 47
Tel: +1(202) 776 77 70
Tel: +49 (30) 288 786 300
Tel: +33 (1) 44 43 55 35

Faks: +90 212 249 13 50
Faks: +90 (312) 428 86 76
Faks: +32 (2) 736 3993
Faks: +1 (202) 776 77 71
Faks: +49(30) 288 786 399
Faks: +33 (1) 44 43 55 46

e-mail: tusiad@tusiad.org
e-mail: ankoffice@tusiad.org
e-mail: bxioffice@tusiad.org
e-mail: usoffice@tusiad.us
e-mail: berlinoffice@tusiad.org
e-mail: parisoffice@tusiad.org

www.tusiad.org

Sayın Dışışleri Bakanımız Ahmet Davutoğlu,
Sayın Başkan, Divan Üyeleri, Değerli Üyeler ve Basın Mensupları,

Yılın son Yüksek İstışare Konseyi toplantısına hoş geldiniz.

Yeni bir yıla hazırlanırken sizlerle geleceğe yönelik öngörülerimizi, kaygılarımızı, önerilerimizi paylaşmak istiyorum. Bunu yaparken bir bilanço çıkarmamız da gerekecek.

Öncelikle paylaşmak istiyorum; TÜSİAD olarak 2011 seçimlerine kadar iki konuda çalışmalarımızı yoğunlaştırıyoruz. Seçimlerden önce bunların sonuçlarını sizlerle paylaşmaya hazırlanıyoruz.

Konulardan birincisi Türkiye'nin uzun vadede daha rekabetçi, verimlilik tabanlı ve kaliteli istihdam yaratacak yeni bir büyüme stratejisine sahip olması. Bu stratejinin geliştirilmesi ve uygulamaya geçişinde devlet ve özel sektörün bir görev bölümü yapması gerektiğine inanıyoruz.

Diğeri Türkiye'nin demokratikleşme projesinin devamı; yeni anayasa ve reformlarla her anlamda hem siyasi hem ekonomik hem sosyal olarak lig atlamasına engel olan demokrasi açığının kapatılması.

Bu konudaki çalışmalarımız sırasında toplumun her kesiminde farkındalık ve katılımı artırmayı amaçlıyoruz. Bu perspektifi ortaya koyarak siyasi iradenin ve tüm siyasi partilerin seçim öncesinde tartışma ve paylaşma ortamına yapıcı bir şekilde katılmalarını teşvik etmek istiyoruz.

Tüm bunlar ışığında bir yeni Türkiye vizyonunu ortaya koymanın zamanı geldiğine inanıyoruz.

Değerli üyeler,

Üç hafta sonra hem ülkemiz hem de dünya açısından sarsıcı gelişmelerin yaşandığı bir yılı geride bırakmış olacağız.

Bir zamanlar sonuna geldiği söylenen tarihin giderek daha hızlı aktığı bir dönemden geçiyoruz. Bize göre bu akışın yönünü iyi değerlendirebilenler sular durulduğunda herkesin özendiği yerlerde olacaktır.

Değerlendiremeyenler ise diğerlerinin yaptıklarını izleyecek, o yapılanların sonuçlarıyla yaşamak zorunda kalacaklardır.

Önümüzdeki süreçte dünya düzeni yeniden şekillenecek, ekonomik ve stratejik güç dağılımı mimarisi belirginleşecek. ABD'nin başat olduğu tek kutuplu dünya tedavülden kalkarken, Soğuk Savaş sonrası belirsizlik sona erecek. Her ülke bu yeni dönem için kendisine bir pozisyon belirleyecek.

Türkiye bu şekillenen düzen içinde gelişmelere nasıl tepki vereceğini değil, nerede yer alacağını belirlemek durumundadır. Bu açıdan yedi ay sonra yapılacak 2011 genel seçimleri

tarihi önem taşıyacaktır. Her ne kadar 2020 yılına kadar ortalama 18 ayda bir seçim yapacak olsak da bu dönemin Türkiye'sinin harcı 2011 parlamentosu tarafından karılacaktır.

Gerek tarihi tecrübesi, gerek insani birikimi, gerekse stratejik konumu nedeniyle Türkiye'nin tarihin akışını değerlendirenler arasında olması gerekir.

Ancak gene kendi yakın tarihimizden biliyoruz ki bunları doğru değerlendirip üzerinize düşeni yapmazsanız, gelişmenin dışında kalır, önünüzdeki fırsatları da harcarsınız.

Türkiye 1990'lı yıllarda tam da bunu yaptı. 90'lar Türkiye açısından kaybedilmiş yıllar olarak tarihe geçti. Kendimizi 2001 krizinin içinde bulduk.

Neyse ki, o çöküntüden bir yeni bina inşa etmeyi başarabildik.

2001 yılından 2008'e, hatta bugünlere bizi taşıyan on yıllık programın başarısını sağlayan şartlar ve konjonktür artık değişti. Bu kez bir krizin bizi vurmasına izin vermeden, yeni bir programı şekillendirmeliyiz.

Türkiye'nin önüne kapsamlı bir kalkınma stratejisi, yeni bir ekonomik model koymalıyız. Krizin ardından oluşan küresel iş bölümünde bize yakışan yeri almak için hazırlıkları hızlandırmalıyız. Bu hedefe ulaşmak için tüm kaynakları seferber etmeliyiz.

Bu söylediklerimin meali şudur: 2010'lu yılların gerçeklerini doğru değerlendirip üzerimize düşeni yapmak zorundayız. Yeni bir kalkınma modeli arayışına uygun olarak küresel şartlarla uyumlu bir büyüme stratejisi tanımlamalıyız.

Bu konuya tekrar döneceğim. Ancak önce Türkiye'nin bugünkü konumunun ana hatlarına bir göz gezdirmek istiyorum. Dünya ile özellikle müttefiklerimizle ilişkilerimizde neredeyiz? Türkiye demokrasisinin yeni yapılanması açısından hangi aşamadayız, ne tür risklerle karşı karşıyayız? Toplumsal göstergelerimiz bizi hangi konularda uyarıyor?

Kısaca bir bakalım.

Değerli üyeler,

Gerek coğrafyamızın gerekse tarihsel tercihlerimizin bir sonucu olarak Türkiye bugün dünya siyasetinde kayda alınması gereken bir ülke konumunda. Stratejik açıdan dünyanın ağırlık merkezi Hazar havzası ve Basra Körfezi üzerinden doğuya kayarken, Ortadoğu'da seksen yıllık düzen ve iktidar yapıları dağıldı.

Bu gelişmeler Türkiye'nin önüne önemli fırsatlar çıkardı. 1990'ların sonundan itibaren Türkiye farklı ve etkin bir dış politika stratejisi çizdi. Sayın Dışişleri Bakanı'nın büyük bir enerjiyle sürdürdüğü gayretleriyle Türkiye yeni duruma uygun bir vizyonu detaylandırmaya da çalıştı. Özellikle son yıllarda yapıcı bir yaklaşımla çevresiyle daha yakın ve sıcak ilişkiler geliştirmeye başladı.

Türkiye'nin AB üyelik süreci bu yeni arayışlarının başarıya ulaşmasında önemli bir paya sahip. Çok yönlü bir dış politika uygularken çıpamız hukukun üstünlüğüne dayalı demokratik rejimlerin birliği içinde kalmalı. Kerteriz noktamız bu. Türkiye'nin AB üyeliği ihtimali kendi ekonomik ve sosyal dinamizmiyle yarattığı cazibeyi perçinleyen bir faktör oldu.

Bugün baktığımızda bir dönem kamuoyunu dalgalandıran AB üyelik heyecanının yerinde yeller estiğini görüyoruz. Bugün AB ile ilişkilerimizde geldiğimiz noktada sorunların kaynağı AB’de de olabilir, Türkiye’de de.. Gerekli olan Türkiye’nin ve Türkiye’deki tüm vatandaşlarımızın çıkarları için bu reform heyecanını yeniden yaratmak ve reform ateşini yeniden yakmaktır. Vurgulamak gerekir ki Türkiye er veya geç AB üyesi olacaktır. Bunun için gerekli adımların atılmasına TÜSİAD olarak her zaman destek vereceğiz.

AB ile ilişkilerde konjonktürel bir soğuma yaşanırken Türkiye komşularıyla ilişkilerini daha kapsamlı, girift ve yakın hale getirdi. Tüm komşularla ticaret artarken, vizelerin kaldırılması, serbest ticaret bölgeleri kurulması projeleri, karşılıklı imzalanan yatırıma teşvik edici anlaşmalar, yüksek düzeyli stratejik işbirliği anlaşmaları, ortak bakanlar kurulu toplantıları gibi adımlar atıldı.

Bölgesel dinamikleri olumlu etkileyen bu adımlar uluslararası sistemin küresel mantığına ve Türkiye’nin uzun dönemli çıkarlarına uygundur. Ancak Sudan lideri Ömer el Beşir’e gösterilen ihtimam ve benzeri görüntüler, İsrail ile yaşanan keskin kriz gibi nedenlerle, Türkiye’nin stratejik eksenini kaydıracağına dair bir algı da yaygınlaşmıştır.

Neyse ki üç hafta önce Lizbon’da gerçekleşen NATO zirvesiyle birlikte stratejik açıdan Türkiye’nin yön değiştirmesinin söz konusu olmadığı açığa çıktı. Ancak gene Lizbon zirvesinde yaşananlar ve tartışılan konular NATO ile AB ilişkilerinin Kıbrıs tarafından rehin alınmasının sürdürülemez olduğunun da altını çizdi.

Komşularla sıfır sorun ilkesi çerçevesinde izlenen politikada angajmanlarımızın sürmesinden yanayız. Ancak bölgesel gerçeklerin çizdiği sınırlara da gelindiği kanısındayız. Komşularımızın birbirileriyle yaşadıkları sorunları Türkiye’nin tek başına ve sadece iyi niyetle çözemeyeceği bellidir.

Değerli üyeler,

Türkiye’nin Batılılığı konusunun bir diğer boyutunun ise tam aksine daha ciddiyetle tartışılmasından yanayız.

Bize göre Türkiye’nin Batılılığı meselesi yalnızca stratejik anlamıyla değil, Türkiye’nin siyasi sisteminin ve toplumunun sahiplendiği değerler açısından da ele alınmalıdır.

Türkiye’nin fotoğrafına bu perspektiften baktığımızda gördüğümüz şudur: Son on yılda ülkemiz demokratikleşme, insan haklarına saygı, bireysel hak ve özgürlüklerin genişletilmesi ve korunması alanlarında hayli mesafe kat etmiştir. Avrupa Komisyonu’nun 1998 yılında yayınlanan ilk raporuyla geçen ay yayınladığı on üçüncü raporunu kıyaslamak bu konuda nereden nereye geldiğimizi tüm çıplaklığıyla gösterecektir.

Son on yılın net bilançosu Türkiye’de sivilleşme yönünde önemli ölçüde mesafe kaydedildiğidir. Ancak hukukun üstünlüğünün tesisi, yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığı, kuvvetler ayrılığının işlerliği, yasamanın temsili niteliğinin artması gibi konularda daha yapılacak çok iş bulunduğu aşikardır. Tıpkı idarenin şeffaflaşması, hesap verme zorunluluğunun artması, yolsuzlukların önüne geçilmesi, sivil toplumla istişare mantığının benimsenmesi ve rekabeti bozan kural dışı mali girişimlerle mücadele konularında olduğu gibi.

Örneğin son düzenleme ile kamu alacaklarından pek çok alanda önemli ölçüde feragat edilmesi, özellikle küresel kriz sırasında toplum kesimlerinin kısmen rahatlamasına neden olmuştur. Bu düzenleme keşke yapısal nitelikte bir vergi reformu ya da bu vergi reformunun da içinde bulunduğu bir makro ekonomik uyum paketi ile birlikte sunulabilseydi. Bu tür bir kamu alacağı feragatinin sık başvurulabilecek bir araç olmadığı nettir. Aksi takdirde kurallara uygun davranan vatandaşların zarar görmesi ve kamu gelirlerinde ciddi aşınmalar gündeme gelecektir.

Bu eksikliklerin giderilmesi gereklidir. Önümüzdeki dönem için kapsamlı bir vizyona ve buna bağlı cesur adımlara ihtiyacımız olduğu inancındayız. Bu vizyonunun ifadesini bulacağı temel metin hiç kuşkusuz yeni Anayasa olacaktır. Bu anayasanın mümkün olan en katılımcı yaklaşımla hazırlanması için elimizden gelen gayreti göstereceğiz.

Tüm bu nedenlerle önümüzdeki dönemde Yeni Anayasayı hazırlama yöntemi üzerinde duracağız. Bu anayasanın hangi ilkelere göre ve ne tür kurumlarla şekillendirilmesi gerektiği konularında pozisyonumuzu belirleyecek ve çalışmalarımızı kamuoyu ile paylaşacağız.

Bizim aklımızdaki anayasanın olmazsa olmaz ilkeleri: devleti değil vatandaşı öne çıkarması, devleti değil vatandaşı koruması; sivil ve demokratik bir ruha sahip olmasıdır.

Bu atılımın bir parçası olarak Türkiye'deki üç fay hattı yani, 'Din ve vicdan özgürlüğü', 'kimlik sorunu' ve 'kuvvetler ayrılığı' üzerinde tartışma ortamını yaratmaya çalışacağız. Bu tartışmanın, Cumhuriyetimizin ve demokrasimizin bugün varmış olduğu noktada hayati bir önem taşıdığına inanıyoruz.

Cumhuriyet'i daha demokratik kılacak ortak değerlerin neler olduğu, laiklik ve kimlik gibi ilkelerin nasıl tanımlanması gerektiği hakkında bir mutabakat arayışına ihtiyacımız var. Siyasi partilerin ve toplumun temsil niteliğine sahip kurumlarının bu arayışa ve düşünce alışverişine destek vermek ve katkıda bulunmak yükümlülüğü taşıdıkları kanısındayız.

Bu bağlamda tüm siyasi partilerimizden artık neredeyse başlamak üzere olan seçim sürecinde yeni anayasa ile ilgili vaatlerinin ne olduğunu, Türkiye vizyonlarının hangi unsurlardan oluştuğunu duymak istiyoruz. Yani açıkçası Türkiye halkı olarak artık her seçim döneminde rastladığımız sığ ve niteliksiz atışmaları değil; halkın gerçek kaygılarına cevap verecek vizyonları duymayı ve tartışmayı hak ediyoruz.

Bize göre esasen seçimlere gitmeden önce de demokratik rejimin pekiştirilmesi açısından atılabilecek adımlar bulunuyor.

Siyasi partilerimizin Türk Ticaret Kanunu'nun nihayet Meclis'ten geçirilmesi için biraraya gelmelerine benzer güven arttırıcı adımları, seçim yasası, siyasi partiler yasası ve ifade özgürlüğüyle ilgili olarak da yapabileceklerini düşünüyoruz. Türkiye Haziran seçimlerine barajı düşürmüş, partilerin iç yapısını ve işleyişini daha özgürlükçü hale getirmiş olarak gitse Türkiye demokrasisi bundan yalnızca güç kazanacaktır.

Yeni bir siyasi mimari, yeni bir anayasa felsefesi bizim için ekonomik kalkınmamızın rayına oturması açısından da önemlidir. Temel meselemizin hukukun üstünlüğünü tesis etmek, yargı sistemini asıl işleyişi ve zihniyetiyle devrimci bir yapılandırmadan geçirmek olduğuna inanıyoruz.

Merhum Kemal Türkler davasında gördüğümüz gibi bir cinayetin mahkemesinin göz göre göre davayı 30 yıllık zaman aşımına uğratacak şekilde uzatılması ve bir ülkede bir zanlının 14 yıldır tutuklu olması adil ve tahammül edilebilecek durumlar değildir. Ölümünün 4. Yılına yaklaştığımız şu günlerde Hrant Dink davasının vicdanımızda derin bir yara olarak durduğunun da altını çizmek istiyorum. Bunlar Kafka'ya parmak ısırtacak karabasanlardır.

Son öğrenci olayları ve “yumurta atmak şiddet midir, değil midir” sorusuna indirgenen tartışmayla ilgili birkaç şey söylemek istiyorum. Ben bu konuya biraz farklı yönden bakacağım. Sayın Kuzu ve Sayın Batum'un maruz kaldığı durumu onaylamak mümkün değil. Ancak gençlere iğne batırırken kendimize çuvaldız batırmalıyız diye düşünüyorum.

Yarımlar gençlerin diyoruz. Hepimizin ama hepimizin bir kez düşünmesi lazım: Gençlerimiz niçin öfkeli? Gençlere nasıl bir gelecek devrediyoruz? Genç işsizliği ortada; gençlerin eğitimle ilgili kaygıları yeterince cevaplanamıyor. ‘Bu olayların arkasında örgütler var; bunlar öğrenci bile değil’ gibi argümanlar veya daha fazla polis gücünü okullara sokarak yasaklar getirmek çözüm mü? Gençleri yeterince dinliyor muyuz? Onlara özgür düşünmeyi, özgür ifade etmeyi öğreten, bağımsız üniversiteler verebiliyor muyuz?

Unutmayalım ki gençlik muhalefet demektir. Bizim tartışan, konuşan, sorgulayan gençlere ihtiyacımız var. Ben genç arkadaşlarımıza taleplerini ifade biçimleri tercihlerinde yanlış tarafa düşmemeleri için eylemlerinde şiddete başvurmamalarını önerebilirim. Ama bizlere, iş dünyasına, kanaat önderlerine, siyasetçilere, yöneticilere düşenin de anlayış, empati ve diyalog kurma çabası olduğuna tüm kalbimle inanıyorum. Susturma, azarlama, biber gazı, dayak, etiketleme ve yasaklama değil.

Ayrıca bazı öğrencilerin cürümleriyle kıyaslanamayacak ağırlıkta cezalara çarptırılması, artık çoktan geride bıraktığımızı umduğumuz ceza fetişizminden muzdarip, pederşahi bir otorite anlayışını çağırıştırmaktadır. Bu da demokrasiye yakışmaz, sığmaz.

Böyle işleyen bir yargı mekanizması ekonomik kalkınma için gereken kuralcı, adil hukuk düzeninin işlemlerini sağlayamaz. Adil olduğuna inanılmayan bir adalet sistemi de tasarruflarını Türkiye’de kalıcı, üretken yatırım olarak değerlendirmek isteyenlerin taleplerini karşılayamaz.

Hepsinden önemlisi adalet mefhumunu yitirmiş bir toplum kendisini toplum yapan bağların çözülmesi tehdidiyle karşı karşıya demektir.

Değerli üyeler,

Adalet yalnız yargı ile bağlantılı bir kavram değil. Haklı olarak ekonomik büyümemizle, uluslararası sistemdeki prestijimizle övündüğümüz bir dönemde madalyonun diğer yüzüne de bakmak zorundayız.

Sözün özü şudur: Dünyanın en büyük 16. ekonomisi olmakla övünen Türkiye, Dünya Bankası İnsani Kalkınma Endeksi’nde toplam 169 ülke arasında 83. sıradadır. Ancak OECD ortalamasının da hayli altındadır.

Önemli kalkınma endekslerini oluşturan araştırmalar eğitimli kadınların kalkınmaya yaptıkları doğrudan ve dolaylı katkıların altını çizer. Kadının toplumsal ve siyasi hayata katılması da en başta eşitlik olmak üzere pek çok kriter açasından belirleyici öneme sahiptir.

İnsani Kalkınma Raporu'nun 2008 verileriyle hazırladığı cinsiyetler arası eşitlik endeksine göre Türkiye 138 ÷lke içinde 77. sıradadır. Dünya Ekonomik Forumu'nun 2010 yılı Küresel Ölçekte Cinsiyetler Arası Mesafe Raporu'na göre ise Türkiye 134 ÷lke içinde 126'ncıdır.

Bu iç karartıcı durumdan, ideolojik kavgalarımız nedeniyle hala çağa uygun anlayışa ve işleyişe kavuşturamadığımız eğitim sistemimizin ve kadınların toplumdaki yerine bakış zihniyetimizin sorumlu olduğunu söylemek pek haksız sayılmamalıdır.

15 yaş üzeri nüfusumuzun %10'u okur-yazar değil. Bu oran içine girenlerin yüzde sekseninin kadın olması, sorunu daha da yakıcı hale getiriyor. 15-64 yaş nüfusumuzun ortalama eğitim süresi için 2010 yılı tahmini sadece 6.9 yıl. Oysa, Güney Kore'de bu süre 13 yıl, Yunanistan, Ürdün ve şili'de de 10 yılın üzerinde. Eğitim göstergelerinin pek çoğunda, hele gelişmiş ÷lkelerle aramızdaki mesafe ışık hızıyla ölçülebilecek kadar rahatsız edici.

1982 darbe anayasasınının bir ürünü olan YÖK sisteminin de 21.yüzyılda ihtiyacımız olan akademik kapasite ve kaliteyi yaratması mümkün değildir.

Değerli Üyeler,

Güney Kore'deki G-20 zirvesinden önce yapılan Business-20 toplantısına katıldım. G-20'deki müzakereleri ve sonuşsuz uzlaşma çabalarını yakından izledim.

Dünya ekonomisindeki dengesizliklerin giderilmesi için gereken işbirliğini sağlamak bir türlü mümkün olmuyor.

Ekonomik krizden çıkabilmek için bu dengesizliğin giderilmesi şart. Bunu sağlamak içinse öncelikle kimsenin işleyişinden memnun olmadığı küresel para sistemine yeni bir düzen getirmek gerekiyor.

Bu konuda Sayın Mustafa Koç'un söylediklerine ilave edecek fazla bir sözüm yok. Seul'de çağın ruhuna uygun olarak silahsız bir soğuk savaşın başlangıcına tanıklık ettiğimizi düşünüyorum. Savaş ekonomik düzlemde gerçekeşecek. Bu savaşın nihai sonuçlarının ne olacağını tam kestiremesek de dünyada yeni bir finansal düzen kurulacağından eminiz. Bu yeni düzenin kuralları ekonomik güç dengesini yansıtacak.

Uzun dönemde, yaşananları kur riskini tamamen ortadan kaldıracak olan küresel bir para politikası ve mali düzenleyici modeline geçişin sancıları olarak da okumak mümkün. Yani IMF ve Dünya Bankası gibi örgütlerin işlevleri farklılaşacak.

Görüş dergisininin bu ayki sayısında detaylıca irdelediğimiz gibi, geçiş dönemi sancılı olacağa benzer. Siyasetçilerin ÷lkeleri adına kısa dönem hesaplarıyla gerçekeştirdikleri korumacı, kur politikalarına dayalı, kısa vadeli ayak oyunları toplamda dünya için hayırlı sonuçlar doğurmayacaktır. Bundan sonraki dönemde özellikle G20 siyasetçilerini küresel, yenilikçi ve işbirliğini önde tutan ekonomik politikalara ikna edemezsek, reel kurun ve büyümenin yegane belirleyicisi olan üretkenlik ve verimlilik politikaları yerine, merkezi yönetimlerin baskısı

altında, miyopik ve politik etki altında hareket eden merkez bankalarının yarışmasına tanıklık edeceğiz.

Sayın Bakanım, Değerli Üyeler,

Konuşmamın başında belirttiğim yeni büyüme stratejisi önerimize dönmek istiyorum. Son küresel krizin ardından, artık krizler ile mücadele eden bir Türkiye'den, yüksek ve sürdürülebilir nitelikte kalkınabilen bir Türkiye için yeni bir kalkınma vizyonuna ihtiyacımız olduğunu düşünüyoruz. Bu modelde makro politikalarda artık hata yapma lüksümüz yoktur. Vergi adil ve şeffaf toplanmalı, devlet her noktada vergi ödeyene hesap vermeli, kamu hizmetinde kalite artırılmalı, kamu harcamaları üretkenliği desteklemelidir. Para politikası özerk Merkez Bankaları tarafından yürütülmeli, kur bir refah aracı olarak düşünülmemelidir.

Bunlar sürdürülebilir büyümenin sadece gerekli koşullarıdır.

Uzun dönemli büyümenin motoru ise sağlam ve işbirliği içinde hazırlanan ve uygulanan, sanayinin tüm kollarını içeren yeni bir büyüme modelidir. Böyle bir politikanın tüm sektörleri içermesi gereklidir.

Sanayi stratejisi sürecini bir türlü başarıyla tamamlayamadık. En temel ve anlaşılır neden bilgi eksikliği yani bir sanayi envanterinden yoksun olmamızdı. Bu konuda, bazı olumlu gelişmeler olduğunu yakın geçmişte öğrendik. Ancak henüz bizlere sunulmuş bir sanayi stratejisi yok. Seçimlerden önce siyasi partilerimizin programlarında bunu görebilmek istiyoruz. Bir iş dünyası örgütü olarak, çözüm önerilerimizi paylaşmaya hazırız.

G20'den umutsuzlukla ayrılmış devlet ve hükümet başkanlarını izledik, ancak umut verici gelişme, G20 ülkelerinin iş dünyası temsilcilerinden oluşan B20 yapısından son derecede somut ve tümüyle üzerinde uzlaşılan 12 konu ve 66 önerinin ve tespitin elde edilmesi olmuştur. Bu tespit ve önerilerin artık tüm iş dünyası temsilcileri için ortak niteliğe sahip olması küreselleşmenin bence en somut göstergesidir.

Bu 12 maddeyi sizlerle paylaşmak istedim; ekranda gördüğümüz bu 12 madde aslında başarılı bir kalkınma stratejisi için gerekli tüm tespit ve önerileri içermektedir. Bizlere düşen ise G20 politika yapıcılarını bu maddeler konusunda ikna etmek olacaktır. TÜSİAD'ın da katkılarıyla hazırlanan bu B20 yol haritası, yeni dönemde TÜSİAD'ın yol haritasının belirlenmesinde önemli rol oynamaktadır.

Başta da değindiğim gibi Türkiye siyasi takvimine esir olup reformlarını daha fazla ertelemek lüksüne sahip değildir. Reformları savunmak artık yalnızca AB uyumu gibi bir gerekçeye de bağlanamaz. Gidişat belli, riskler ortada, tehditler ciddidir. Kısa vadeli siyasi hesap, kimsenin hesap yapamaz duruma geleceği bir geleceğin tohumlarını ekebilir.

Değerli üyeler,

Bu bağlamda son olarak bir noktaya değinmek istiyorum.

O da geçtiğimiz günlerde güncelleştirdiğimiz Demografi Raporu ve bunun işaret ettiği gerçekler.

Çalışma çağındaki nüfusun toplam nüfus içerisindeki payı 2020 yılında %68 ile en yüksek değerini alacak. 2020'den sonra oransal olarak azalmaya başlasa da sayıca 2041 yılına kadar

artmaya devam ederek, 65 milyona ulaşması bekleniyor. Bu tarihten sonra ise azalmaya başlayacak ve böylece “Demografik Fırsat Penceresi” ortadan kalkacak.

Bu fırsatı değerlendirmek için nüfusumuzu yepyeni bir dünyanın kalıplarına uyum sağlamaya imkan tanıyacak bir eğitim düzeyiyle teçhiz etmeliyiz. Küresel ekonomide rekabetçi olmak, refahı arttırmak, insanlarımızı, işsizlik, eşitsizlik ve çaresizliğe mahkum etmemek için bu alanda başarılı olmak zorundayız.

Değerli üyeler, TÜSİAD olarak bizim işimiz iyi olanı daha ileri götürmek, kötüyü düzeltmek için çaba sarfetmek, göze görünmeyeni görünür kılmaktır. Bu konularda görevimiz gözlemlerimizi, önerilerimizi, uyarılarımızı, özelemlerimizi kamuoyunun takdirine sunmak, bilinci arttırmaktır.

Bugüne dek olduğu gibi bugünden sonra da aynen böyle davranmayı, konuşmayı, Türkiye için en iyiyi, güzeli ve yararlıyı aramayı sürdüreceğiz.

Hepinize iyi yıllar dilerim